

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ पञ्चसूक्तानि ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

विषयसूची

1	पुरुषसूक्तम्	2
2	नारायणसूक्तम्	8
3	विष्णुसूक्तम्	10
4	श्रीसूक्तम्	13
5	भूसूक्तम्	17
6	नीळासूक्तम्	19

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

॥ हरिः ओ(४)म् ॥
स॒हस्रं॑ शी॒र्षा॒ पुरु॑षः।
स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात्।
स भूमिं॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा।
अत्य॑तिष्ठद्दशाङ्गुलम्।
पुरु॑ष ए॒वेद॑गं सर्वम्।
यद्भू॑तं यच्च॒ भव्य॑म्।
उ॒तामृ॑त॒त्वस्येशा॑नः।
यदन्ने॑नाति॒रोह॑ति।
ए॒तावा॑नस्य महि॒मा।
अतो॑ ज्यायाग्ंश्च॒ पूरु॑षः ॥ १ ॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑।
त्रि॒पाद॑स्यामृतं दि॒वि।
त्रि॒पादूर्ध्व॑ उदै॒त्पुरु॑षः।
पादो॑ऽस्ये॒हाभ॑वा॒त्पुनः॑।
ततो॑ विष्व॒ङ् व्य॑क्रामत्।

सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि।
 तस्मा॑द्विराडजायत।
 वि॒राजो॑ अधि पू॒रुषः॑।
 स जा॒तो अत्य॑रिच्यत।
 प॒श्चाद्भूमि॑मथो पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑।
 दे॒वा य॒ज्ञम॑तन्वत।
 व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्य॑म्।
 ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॑रद्ध॒विः।
 स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑।
 त्रि॒स्स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः।
 दे॒वा यद्य॑ज्ञं त॒न्वा॒नाः।
 अब॑ध्नन्पुरु॑षं प॒शुम्।
 तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॑ प्रौक्षन्।
 पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः ॥ 3 ॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त।
 सा॒ध्या ऋ॑षयश्च॒ ये।
 तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हु॒तः।
 सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम्।
 प॒शूग्स्ताग्श्च॑क्रे वाय॒व्यान्।

आ॒र॒ण॒या॒न्ग्रा॒म्याश्च॒ ये।
 तस्मा॑द्य॒ज्ञा॒थ्सर्व॑हुतः।
 ऋ॒च॒स्सामा॑नि जज्ञिरे।
 छ॒न्दा॑गंसि जज्ञिरे॒ तस्मा॑त्।
 यजु॑स्तस्मा॑दजायत ॥ 4 ॥

तस्मा॑द॒श्वा॑ अजायन्त।
 ये के॑ चो॒भया॑दतः।
 गावो॑ ह जज्ञिरे॒ तस्मा॑त्।
 तस्मा॑ञ्जा॒ता अ॑जा॒वयः॑।
 यत्पु॑रुषं॒ व्य॑दधुः।
 क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन्।
 मुखं॑ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू।
 काव॑रू॒ पादा॑वुच्येते।
 ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत्।
 बा॒हू रा॑ज॒न्यः॑ कृतः ॥ 5 ॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑।
 प॒द्भ्याग्ं॑ शू॒द्रो अ॑जायत।
 च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः।
 चक्षो॑स्सूर्यो॑ अजायत।
 मुखा॑दिन्द्र॑श्चाग्निश्च॑।

प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत।
 नाभ्या॑ आसीद॒न्तरि॑क्षम्।
 शी॒र्ष्णो द्यौ॑स्सम॑वर्तत।
 प॒द्भ्यां भूमि॑र्दिश॒श्च्रोत्रा॑त्।
 तथा॑ लो॒काग् अ॑कल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदा॒हमे॑तं पुरु॑षं म॒हान्त॑म्।
 आ॒दि॒त्यव॑र्णं तम॑सस्तु पा॒रे।
 सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीरः॑।
 नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॑वदन् यदास्ते॑।
 धा॒ता पुर॑स्ताद्यमु॑दाज॒हार॑।
 श॒क्रः प्रवि॑द्वान्प्रदिश॒श्चत॑स्रः।
 तमे॒वं वि॑द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति।
 नान्यः पन्था॑ अय॑नाय विद्यते।
 य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः।
 तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन्।
 ते ह॒ नाकं॑ महि॒मान॑स्सचन्ते।
 यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्यास्सन्ति॑ दे॒वाः ॥ 7 ॥

अ॒द्भ्यस्स॑म्भूतः पृथि॒व्यै रसा॑च्च।
 वि॒श्वक॑र्मण॒स्सम॑वर्त॒ताधि॑।
 तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रूपमेति।

तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे।
 वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्।
 आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्।
 तमेवं विद्वानमृतं इह भवति।
 नान्यः पन्थां विद्यतेऽयनाय।
 प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः।
 अजायमानो बहुधा विजायते ॥ 8 ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्।
 मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः।
 यो देवेभ्य आतपति।
 यो देवानां पुरोहितः।
 पूर्वो यो देवेभ्यो जातः।
 नमो रुचाय ब्राह्मये।
 रुचं ब्राह्मं जनयन्तः।
 देवा अग्रे तदब्रुवन्।
 यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्।
 तस्य देवा असन्वशे ॥ 9 ॥

ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्यौ।
 अहोरात्रे पार्श्वे।
 नक्षत्राणि रूपम्।

अ॒श्विनो॑ व्या॒त्त॑म्।
इ॒ष्टं म॑निषाण।
अ॒मुं म॑निषाण।
सर्वं॑ मनिषाण ॥ 10 ॥

॥ इति पुरुषसूक्तं समाप्तम् ॥

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्।
विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं प्रभुम्।
विश्वतः परमं नित्यं विश्वं नारायणगं हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति।
पतिं विश्वस्यात्मेश्वरगं शाश्वतगं शिवमच्युतम्।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।
[नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।]
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः।
[नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः।]
नारायणं परो ज्योतिरात्मा नारायणः परः।
[नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः।]
यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन्दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥ 1 ॥
अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः।
अनन्तमव्ययं कविगं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्।
पद्मकोशप्रतीकाशगं हृदयं चाप्यधोमुखम्।
अधो निष्ट्या वितस्त्यां तु नाभ्यामुपरि तिष्ठति।
हृदयं तद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं महत्।

सन्ततगं सि॒राभि॑स्तु लम्ब॑त्या कोश॒सन्नि॑भम्।
तस्यान्ते॑ सु॒षिर॑गं सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्त्सर्वं प्रति॑ष्ठितम्।
तस्य॒ मध्ये॑ म॒हान॑ग्निर्वि॒श्वार्चि॑र्वि॒श्वतो॑मुखः ॥ 2 ॥

सोऽग्र॑भृ॒ग्विभ॑जन्ति॒ष्ठन्ना॒हार॑मज॒रः क॒विः।
स॒न्ताप॑यति॒ स्वं दे॒हमापा॑दतल॒मस्त॑कम्।

[सन्ताप॑यति॒ स्वं दे॒हमापा॑दतल॒मस्त॑कम्।]

तस्य॒ मध्ये॑ वह्नि॑शिखा अ॒णीयो॑र्ध्वा व्य॒वस्थि॑तः।
नी॒लतो॑यदमध्य॒स्था वि॒द्युल्ले॑खेव॒ भास्व॑रा।
नी॒वार॒शूक॑वत्त॒न्वी पी॒ताभा॑स्यात्त॒नूप॑मा।

[नी॒वार॒शूक॑वत्त॒न्वी पी॒ताभा॑स्यात्त॒नूप॑मा।]

तस्या॑शि॒शिखा॒या म॑ध्ये प॒रमा॑त्मा व्य॒वस्थि॑तः।
स ब्रह्मा॒ स शिव॑स्सेन्द्र॒स्सोऽक्ष॑रः प॒रम॑स्स्व॒राट् ॥ 3 ॥

ऋ॒तगं॑ स॒त्यं प॑रं ब्रह्म॒ पुरु॑षं कृष्ण॒पिङ्ग॑ळम्।
ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपा॒क्षं वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमः॑ ॥ 4 ॥

ओं ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑ धीमहि।
तन्नो॑ विष्णुः प्रचो॒दया॑त् ॥ 4 ॥

॥ इति नारायणसूक्तं समाप्तम् ॥

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ विष्णुसूक्तम् ॥

विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे
रजागंसि यो अस्कंभायदुत्तरगं सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णोरराटमसि
विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोश्शत्रैस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमंसि
वैष्णवमंसि विष्णावे त्वा ॥ 1 ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम्।
नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था।
विष्णोः पदे परमे मध्व उथ्सः।
प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय।
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु।
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा।
परो मात्रया तनुवा वृधान।
न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥ 2 ॥

उ॒भे ते॑ वि॒द्म रज॑सी पृथि॒व्या वि॒ष्णो दे॒वत्व॑म् ।
 प॒र॒मस्य॑ वि॒थ्से ।
 वि॒च॑क्रमे पृथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
 क्षे॒त्राय॑ वि॒ष्णुर्मनु॑षे दश॒स्यन् ।
 ध्रु॒वासो॑ अस्य की॒रयो॑ जना॑सः ।
 उ॒रु॒क्षि॒तिग्ं सु॒जनि॑ माचकार ।
 त्रि॒र्दे॒वः पृथि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
 वि॒च॑क्रमे श॒तर्च॑सं महि॒त्वा ।
 प्रवि॑ष्णु॒रस्तु॑ त॒वस॑स्तवी॒यान् ।
 त्वे॒षग्ं ह्य॑स्य॒ स्थवि॑रस्य॒ नाम॑ ॥ 3 ॥

अतो॑ दे॒वा अ॑वन्तु नो॒ यतो॑ वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ ।
 पृथि॒व्यास्स॑प्त॒धाम॑भिः ।
 इ॒दं वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ त्रे॒धा नि॑दधे प॒दम् ।
 समू॑ढमस्य पाग्ं॒सुरे॑ ।
 त्रीणि॑ प॒दा वि॑च॒क्रमे॑ वि॒ष्णुर्गो॑पा अदा॑भ्यः ।
 ततो॑ धर्मा॑णि धा॒रयन्॑ ।
 वि॒ष्णोः कर्मा॑णि पश्यत् यतो॑ व्र॒तानि॑ पस्प॒शे ।
 इन्द्र॑स्य॒ युज्य॑स्सखा॑ ॥ 4 ॥

तद्वि॒ष्णोः॑ प॒र॒मं प॒दग्ं सदा॑ पश्यन्ति सूर॑यः ।
 दि॒वीव॑ चक्षु॒रात॑तम् ।

तद्विप्रांसो विप॒न्यवो॑ जागृ॒वाग्ं स॒स्समि॑न्धते।
विष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम्।
पर्या॑स्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति रा॒त्र
उ॒त्त॒मम॑ह॒र्भव॑ति॒ सर्व॑स्यास्यै॒ सर्व॑स्य॒ जित्यै॒
सर्व॑मे॒व तेना॑प्रोति॒ सर्वं॑ जयति ॥ 5 ॥

॥ इति विष्णुसूक्तं समाप्तम् ॥

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीसूक्तम् ॥

There could be more variations than those mentioned here.

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम्।

[हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम्।]

[हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम्।]

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म् आवह ॥ 1 ॥

[चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म्मावह ॥ 1 ॥]

[चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म् आवह ॥ 1 ॥]

तां म् आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम्।

यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥ 2 ॥

अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम्।

श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवीजुषताम् ॥ 3 ॥

कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम्।

पद्मे स्थितां पद्मवर्णां त्वामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 4 ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम्।
तां पद्मनेमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥ 5 ॥

[तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥ 5 ॥]

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ 7 ॥

[प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ 7 ॥]

[प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ 7 ॥]

क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्।
[क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्।]
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधरूषां नित्यपुष्टां करीषिणीम्।
[गन्धद्वारां दुराधरूषां नित्यपुष्टां करीषिणीम्।]

ईश्वरीगं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 9 ॥

[ईश्वरीगं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 9 ॥]

मनसः काममाकूतिं वाचस्सत्यमशीमहि।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीश्रयतां यशः ॥ 10 ॥

क॒र्दमै॑न प्र॒जाभू॑ता म॒यि॒ संभ॑व क॒र्दम॑।

[क॒र्दमै॑न प्र॒जाभू॑ता म॒यि॒ संभ॑व क॒र्दम॑।]

श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले मा॒तरं॑ पद्म॒मालि॑नीम् ॥ 11 ॥

[श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले मा॒तरं॑ पद्म॒मालि॑नीम् ॥ 11 ॥]

आपः॑ सृजन्तु॑ स्निग्धानि॑ चिक्ली॒त व॑स मे॒ गृहे॑।

[आपः॑ सृजन्तु॑ स्निग्धानि॑ चिक्ली॒त व॑स मे॒ गृहे॑।]

नि च॑ दे॒वीं मा॒तरं॑ श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले ॥ 12 ॥

आ॒र्द्रां पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं पि॒ङ्गु॑ळं पद्म॒मालि॑नीम्।

च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॑ जा॒तवे॑दो म॒ आव॑ह ॥ 13 ॥

आ॒र्द्रां यः॑ करि॑णीं य॒ष्टिं सु॒व॒र्णां है॑ममा॒लिनी॑म्।

सू॒र्यां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॑ जा॒तवे॑दो म॒ आव॑ह ॥ 14 ॥

तां म॒ आव॑ह जा॒तवे॑दो ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॑मिनीम्।

यस्यां॑ हि॒रंण्यं॑ प्रभू॒तं गा॒वो दा॒स्योऽश्वान्॑ वि॒न्देयं॑ पु॒रुषा॑न॒हम् ॥ 15 ॥

[यस्यां॑ हि॒रंण्यं॑ प्रभू॒तं गा॒वो दा॒स्योऽश्वान्॑ वि॒न्देयं॑ पु॒रुषा॑न॒हम् ॥ 15 ॥]

पद्म॑प्रिये पद्मि॒नि पद्म॑ह॒स्ते पद्म॑ालये पद्म॒दळा॑यता॒क्षि।

विश्व॑प्रिये विष्णु॒मनो॑ऽनु॒कूले॑ त्वत्पा॑दप॒द्मं म॑यि॒ सन्नि॑धत्स्व ॥ 16 ॥

श्रियै॑ जा॒तश्रि॑य॒ आनि॑र्याय॒ श्रियं॑ वयो॑ जनि॒तृभ्यो॑ ददातु।

श्रियं॑ वसा॑ना अमृ॒तत्व॑मा॒यन् भव॑न्ति स॒द्यस्स॑मि॒धा मि॒तध्यू॑न् ॥ 17 ॥

[श्रियं॑ वसा॑ना अमृ॒तत्व॑मा॒यन् भव॑न्ति स॒द्यस्स॑वि॒ता वि॒दध्यू॑न् ॥ 17 ॥]

श्रियं ए॒वैनं॑ तच्छ्रि॒यामा॑दधाति।

सन्तत॑मृ॒चा वषट्कृत्यं॑ सन्धत्तं सन्धी॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।

य ए॒वं वे॒द ॥ 18 ॥

ओं म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ वि॒ष्णु॒प॒त्न्यै च॑ धीमहि।

तन्नो॑ लक्ष्मीः प्र॒चो॒दया॑त् ॥ 19 ॥

॥ इति श्रीसूक्तं समाप्तम् ॥

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ भूसूक्तम् ॥

भूमिर्भूम्रा द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा।
उपस्थे ते देव्यदितेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायाऽऽदधे।
आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमी दसनन्मातरं पुनः।
पितरं च प्रयन्थसुवः।
त्रिगुं शद्धाम विराजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये।
प्रत्यस्य वह द्युभिः।
अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना।
व्यख्यन् महिषः सुवः।
यत्त्वां क्रुद्धः परोवपं मन्युना यदवर्त्या।
सुकल्पमग्ने तत्तव पुनस्त्वोदीपयामसि।
यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमनु दध्वसे।
आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन् ॥ 1 ॥

मेदिनीं देवी वसुन्धरा स्याद्वसुधा देवी वासवी।
ब्रह्मवर्चसः पितृणाग् श्रोत्रं चक्षुर्मनः।
देवी हिरण्यगर्भिणी देवी प्रसूवरी।
सदने सत्यायने सीद।
समुद्रवती सावित्री हनो देवी मह्यङ्गी।

म॒हो॒धर॑णी म॒हो॒ध्य॑तिष्ठाः शृ॒ङ्गे शृ॒ङ्गे य॒ज्ञे य॑ज्ञे विभी॒षिणी॑ ।
 [म॒ही॒धर॑णी म॒हो॒व्यधि॑ष्ठाः शृ॒ङ्गे शृ॒ङ्गे य॒ज्ञे य॑ज्ञे विभी॒षिणी॑ ।]
 इन्द्र॑पत्नी व्या॒पिनी॑ सुर॑संरिदिह ।
 वा॒यु॒मती॑ जल॒शय॑नी श्रिय॒धा॒ राजा॑ स॒त्यन्धो॑ परि॑मेदिनी ।
 श्वो॒परि॑धत्तं गाय ।
 वि॒ष्णु॒पत्नीं॑ म॒हीं दे॒वीं मा॒ध॒वीं मा॑ध॒व॒प्रिया॑म् ।
 लक्ष्मी॑ प्रि॒यस॑खीं दे॒वीं न॒मा॒म्यच्यु॑त व॒ल्लभा॑म् ।
 ओं ध॒नु॒र्ध॒रायै॑ वि॒द्महे॑ सर्व॑सि॒द्ध्यै च॑ धीमहि ।
 तन्नो॑ धरा प्रचो॒दया॑त् ॥ 2 ॥

शृ॒ण्वन्ति॑ श्रो॒णाम॒मृत॑स्य गो॒पाम् ।
 पु॒ण्या॑मस्या॒ उप॑शृ॒णोमि॒वाच॑म् ।
 म॒हीं दे॒वीं वि॒ष्णु॑पत्नीमजू॒र्याम् ।
 प्र॒तीची॑ मे॒नाग्ं ह॒विषा॑ यजामः ।
 त्रे॒धा वि॒ष्णु॑रुरुगा॒यो वि॒च॑क्रमे ।
 म॒हीं दि॒वं पृ॒थि॒वीम॒न्तरि॑क्षम् ।
 तच्छ्रो॒णैति॑ श्र॒वं इ॒च्छ॑मा॒ना ।
 पु॒ण्य॒ग्ग॒श्लोकं॑ यज॑मा॒नाय॑ कृ॒ण्व॒ती ॥ 3 ॥

॥ इति भूसूक्तं समाप्तम् ॥

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥नीळासूक्तम् ॥

नी॒ळां दे॒वीग्ं शरण॑म॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑ ।
गृ॒णाहि॑ ।
घृ॒तव॑ती सवि॒तराधि॑पत्यैः पय॑स्वती रन्ति॒राशा॑नो अस्तु ।
ध्रु॒वा दि॒शां विष्णु॑प॒त्यघो॑रा॒ऽस्येशा॑ना॒ सह॑सो॒ या म॒नोता॑ ।
बृ॒हस्प॑ति॒र्मातरि॑श्चो॒त वा॒युस्स॑न्धुवा॒ना वाता॑ अ॒भि नो॑ गृणन्तु ।
वि॒ष्टम्भो॑ दि॒वो ध॒रुणः॑ पृथि॒व्या अ॒स्येशा॑ना॒ जग॑तो॒ विष्णु॑पत्नी ।
ओं म॒हादे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ विष्णु॒पत्यै॑ च॑ धीमहि ।
तन्नो॑ नीळा प्रचो॒दया॑त् ॥

॥ इति नीळासूक्तं समाप्तम् ॥